

Ressò

Novembre 15

TOTS SANTS

*El dia 1 es el dia dedicat al culte als Sants.
Dia 2 dedicat a les ànimes del fidels difunts.*

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

Participar per inserir, inserir per transformar

La lectura del tercer tema del temari d'enguany em suggereix el títol que precedeix a aquesta reflexió. La raó és senzilla d'esbrinar: hi ha persones, grups i col·lectius que no els agrada mirar; procurar fer com "si no estiguessin"... i penso que alguna cosa semblant els succeeix a la gent gran.

En la societat actual no és gens difícil constatar que la gent gran és com un col·lectiu invisible, que costa que siguin reconeguts com a ciutadans, amb la dignitat que se'ls escau i amb els seus drets, si ells mateixos no es responsabilitzen d'ésser els protagonistes de la seva pròpia realitat vital i social. Un dels primers desigs ha d'ésser **FER-SE VISIBLE**, fuig de la invisibilitat i la dispersió entre la multitud social a la que la societat sembla que els vol abocar.

Però no és suficient que sigui visible, sinó que cal aspirar a més: a ser **RESPECTABLES**, a ser **ESCOLTATS**, a donar-vos **RESPOSTES** a les vostres demandes i a ser **ACCEPTATS** en les vostres exigències i els vostres consells i experiència, per a transformar les realitats que es viuen en la societat actual (socials, econòmiques, polítiques, culturals, religioses...)

Qui us ha de veure i escoltar? Per descomptat "tot el món", la família, els veïns... però molt especialment, allí on pugueu participar i ser realitat perquè podeu **INSERIR** (terme que vol dir influir, participar, cooperar). En l'**ESGLÉSIA**, heu de ser considerats com a protagonistes de la vostra fe; en les **INSTITUCIONS** polítiques i socials, per ajudar a promoure polítiques per al bé comú i, també en els **MITJANS DE COMUNICACIÓ**, que s'han de fer ressò de la vostra realitat. Certament des d'aquest **inserir**, sereu capaços d'iniciar la **TRANSFORMACIÓ** necessària en aquesta societat del segle XXI, així com ho expressa el Papa Francesc en la catequesi de l'Audiència del 11 de març del 2015: "*Que bonic és l'alè que l'ancià aconsegueix transmetre al jove en la recerca del sentit de la fe i de la vida! És veritablement la missió dels ancians. Les paraules de la gent gran tenen quelcom d'especial per als joves...*".

Juan Manuel Bajo Llauredó
Consiliari de Tortosa

© Vida Creixent
C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona
08011 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org
Secretaria: Tardes d'17:00 a 19:00h

Text de la fotografia de portada: Els precursors de Crist amb els Sants i Màrtirs (al voltant de 1423-1424), tempera sobre fusta, 31,9 x 63,5 cm cm National Gallery, Londres.

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracín

Espai de reflexió i de pregària

Els que cerquen i no troben, els agnòstics...

Els agnòstics, són gent que busca i no troba, però quasi en la totalitat dels casos, són gent de bona fe, però voldrien tenir allò que si ho tinguessin no faria falta la fe.

Què cerquen? el que el món no els pot donar, els falta la fe.

Els qui fugen de la realitat.

Els qui fugen de la realitat és una altra forma de no tocar de peus a terra, per lluitar contra això hi ha una fórmula que ara us poso al vostre abast, és la fórmula de les quatre (**A**) i les dos (**E**)... que ens servirà per acceptar la realitat.

És aquesta:
 $A + A + A + A \times E$

Primera A

Primer ACCEPTAR la realitat, si no accepto la realitat m'enfonso, ara això ja ho tinc, com ho supero?

Segona A

Lluitar amb ALEGRIA, no amb resignació.

Tercera A

Aquesta ACCEPTACIÓ i ALEGRIA, ajudada pels altres, = AMISTAT.

Quarta A

i tot això ACCEPTACIÓ, ALEGRIA I AMISTAT, amb una ACTIVITAT, vida d'acció, no creuar-nos de braços.

Aquestes quatre (**A**), han d'anar equilibrades de (**E**), no que una s'ho mengi tot i no quedi res per les altres, i tot això multiplicat per L'ESPERANÇA (**E**).

P. Sobrero

Laïcat XXI

L'experiència viscuda a Poblet aquests dies ha estat una prova evident que és possible assumir l'esperit conciliar i fer realitat la seva expansió joiosa en els propis ambients i més enllà d'ells.

Ens ho va deixar molt clar el Concili Vaticà II ara fa cinquanta anys. El laïcat era cridat novament a viure el seu propi protagonisme dins l'Església. No es partia de zero, hi havia experiències llunyanes i recents que avalaven la confiança que era possible que es reconegués la seva pròpia dignitat com a fills i filles de Déu des del baptisme i en una missió molt concreta de ser ferment enmig de la societat, impregnant-la d'Evangelí. La novetat era passar de la col·laboració a la corresponsabilitat.

L'experiència viscuda a Poblet aquests dies ha estat una prova evident que és possible assumir aquest esperit conciliar i fer realitat la seva expansió joiosa en els propis ambients i més enllà d'ells. N'hem pres més consciència quan, reunits en el nom de Crist, ens hem acollit, hem dialogat, aprofundit i pregat junts. És el que ha de ser l'Església, el ritme de les nostres comunitats de fe, la projecció social dels nostres compromisos amarats d'Evangelí. Hem compartit allò que ens inquieta, tot observant amb lectura creient la realitat que ens envolta en allò que necessita més presència i resposta.

Entre moltes altres coses, hem dit que estimem aquest món i volem mirar-

lo amb la mirada amorosa i confiada de Déu, que veiem aquesta societat que ens toca viure com una nova oportunitat per donar testimoni de la radicalitat de l'amor de Déu per a cada home i dona i, especialment, per als més pobres, que si perdem privilegis com a Església guanyem en radicalitat evangèlica, i per això és també un bon moment per a l'Església. A més, volem col·laborar a fer una Església més servidora del món, més en sortida i volem ser testimonis d'aquesta fe que portem en gerres de terrissa.

Hem afegit, encara, que això serà possible si vivim en el cor l'alegria de Crist ressuscitat, cada dia des de la pregària confiada, en el silenci i en la vida. En comunitat i en soledat, en família i en grup. En Església. Per això, hem pregat perquè el Senyor ens ajudi a ser més Església per servir més el món.

Sebastià Taltavull Anglada
Bisbe auxiliar de Barcelona

Assemblea constitutiva del Moviment Cristià de Vida Creixent al Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

Resum de lo tractat a l'assemblea que es va celebrar el dia 2 d'aquest mes d'octubre a les 17 hores a la Casa de l'Església de Sant Feliu per instaurar el Moviment Cristià de Vida Creixent a la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat amb l'assistència d'unes setanta persones.

Es va llegir del decret constitutiu de Vida Creixent.

Seguidament unes paraules del Sr. Bisbe Mons. Agustí Cortés sobre Vida Creixent a Sant Feliu.

Es varen llegir els estatuts de compliment per el funcionament del Moviment Vida Creixent en els àmbits dels Bisbats.

Es va demanar als assistents a l'acte la votació d'un candidat al càrrec de President coordinador del Moviment Vida Creixent Sant Feliu, a escollir entre els que hi havia anotats amb els seus noms en una diapositiva.

Es va votar en secret, apuntant cada ú en un paper la persona elegida i convenientment doblat es depositaven en unes paneretes. Es va fer l'escrutini i sortí elegit el Sr. Cristóbal Macias, amb el vist i plau de tots. Va dir unes paraules d'agraïment i que posaria tot el seu esforç en aquest nou càrrec. També va parlar el President

coordinador de Vida Creixent de la diòcesi de Barcelona, Sr. Sergi Òliba, que ens va desitjar sort en aquesta implantació de Vida Creixent Sant Feliu, i es va oferir per si necessitàvem ajudes.

El Sr. Bisbe en unes paraules va fer referència per aquesta llarga feina que tindríem i ens donà ànims i perseverança per anar-la complimentant.

Va tancar l'acte el cant de l'Himne de Vida Creixent que ens diu *que es font d'alegria el creure i l'estimar; i aquesta alegria ningú no ens la prendrà!*

Després d'aquest acte vam degustar de un senzill "pica-pica" amb tots els assistents.

Coordinadora de Vida Creixent Sant Feliu

Vida Creixent al Bisbat de St. Feliu de Llobregat

Consiliari Mn. Xavier Ribas - Mons. Agustí Cortés – Sr. Cristóbal Macias

Vista parcial dels assistents a l'Assemblea

XI^a Trobada de Vida Creixent a Berga

Renovació coordinador diocesà.

Assistents a l'Assemblea

El bisbe de Solsona, Mons. Xavier Novell presideix la 11a. Trobada diocesana de Vida Creixent a Berga

- Hi participaren 196 persones vingudes del bisbat solsoní -

La ciutat de Berga acollí el dia 7 d'octubre la celebració de la 11ª Trobada diocesana del Moviment Cristià de Gent Gran “Vida Creixent” del bisbat de Solsona, amb la participació de 196 persones arribades des de les zones de la diòcesis solsonina del Urgell, Pla d'Urgell, Segarra, Cardener i Berguedà.

El programa s'inicià al matí al Casal de la Gent Gran de Berga on hi hagué l'esmorzar dels participants vinguts de diversitat de parròquies del bisbat, amb una salutació de benvinguda de Mn. Marc Majà, rector de Berga i de la representant de Vida Creixent de Berga, Palmira Camprubí. Seguidament a l'església de Sant Joan es feu la l'assemblea general de Vida Creixent sota la presidència del bisbe Xavier Novell, acompanyat del Coordinador Interdiocesà de Catalunya, Sergi Òliba, del Consiliari Diocesà de Vida Creixent Mn. Miquel Venque i de Josep M. Creus, president de la Junta Diocesana de Vida Creixent. Es donà informació de les activitats anyals dels 27 grups de la diòcesis que agrupen a 377 membres. Després s' elegí per aclamació dels assistents a Vicenç Quinquilla Estruch, com a nou president de la Junta Diocesana de Vida Creixent. En aquesta reunió s'acomiadà al fins ara president durant vuit anys, Josep M. Creus Serra.

La trobada continuà amb una xerrada a càrrec de Mons. Xavier Novell, bisbe de Solsona, anunciant la propera celebració del *Any Sant de la Misericòrdia*, que s'obrirà el 8 de desembre, Festa de la Immaculada, i es tancarà el 20 de Novembre de 2016, Festa de Crist Rei. Comentà fent unes reflexions del llibre “El rostre de la misericòrdia”. El lema del Any és “ Misericordiosos com el Pare”, i al llarg d'aquest hi hauran diversos actes a les parròquies, peregrinacions i missions populars.

Després el bisbe Novell concelebrà una eucaristia amb preveres del bisbat al mateix temple de Sant Joan, interpretant- se al final l'Himne de Vida Creixent. Com a comiat de la jornada s'organitzà un dinar de germanor amb animada sobretaula i el cant de l'Hora dels Adéus.

J. Castellà

Les homilies a Sant Felip Neri

La parròquia no és del rector.
Diumenge XXIX de durant l'any. Cicle B.

Santiago i Joan s'apropen a Jesús amb una petició estranya: ocupar els llocs d'honor al seu costat.

“No sabeu pas què demaneu” –els hi diu Jesús.

Amb la seva petició demostren que no han entès res del seu projecte al servei del Regne de Déu i la seva justícia.

Per què?

Perquè no pensem en seguir el Mestre sinó en assegurar-nos en els primers llocs. En veure aquesta actitud, els altres deus s'indignen. També ells alimenten somnis ambiciosos.

Tots cerquen assolir algun poder, honor o prestigi.

L'escena és francament escandalosa.

El pensament de Jesús és clar. No ha de ser així. Cal anar, justament, en la direcció contrària.

Cal arrancar del seu moviment de seguidors aquesta malaltia del poder que tots coneixeu en l'Imperi de l'emperador Tiberi i els governs d'Antipas i d'Herodes.

Un poder que no fa sinó tiranitzar i oprimir.

Entre els seguidors de Jesús no ha d'existir aquesta jerarquia de poder. Què vol dir això?

Que ningú ha d'estar per damunt dels altres. Aquí no ha d'haver-hi amos de cap mena.

Concretament:

La parròquia no és del rector.
L'Església no és del bisbes, ni dels cardenals, ni del papa. El poble dels creients no és propietat dels teòlegs.

Resumint: Qui vulgui ser gran que es posi a servir a tots.

El model verdader és Jesús.

Jesús
–no governa
–no s'imposa
–no domina
–no controla.

Jesús
–no ambiciona cap poder
–no s'atribueix títols honorífics
–no busca el seu propi interès.

Què és lo seu?

Lo seu és servir i donar vida. Per això és el primer i més gran.
Necessitem a l'Església cristians disposats a gastar la seva vida pel projecte de Jesús, no per altres interessos.

Creients sense ambicions personals que treballin d'una manera callada, discreta

Col·laboracions

i anònima per un món més humà i per una Església més evangèlica.

Seguidors de Jesús que s'imposin per la qualitat de la seva vida de servei eficaç i desinteressat i generós.

Pares que es desviuen pels seus fills. Educadors entregats dia rere dia a la seva difícil tasca.

Homes i dones que han fet de la seva

Son persones

Ella es troba en aquella edat en que sembla que no però capta, processa i ho relaciona tot. Una etapa en la qual sembla que tot és un joc i tot ho prenen a broma, res té massa importància, tant sols el jugar, el seguir vivint de manera suposadament lleugera, lluny de les preocupacions diàries, que ens acompanyen als adults d'arreu.

I de sobte mentre busca un diari vell per fer una joguina, que només ella sap com serà, es troba amb un exemplar d'una revista on la portada recull la fotografia d'una embarcació de refugiats que serà rescatada per la marina grega en un lloc indeterminat en aigües entre Turquia i Grècia, diu el peu de pàgina. El bot pneumàtic enmig d'una mar fosca i desafiant, els ulls desesperats dels qui van en ell, destaquen sobre la negror general de la fotografia...

I, la nena, pregunta qui són aquells que van a la barca? La mare respon que són gent que fuig de països en guerra,

vida un servei als més necessitats i desvalguts.

Aquests són el millor que tenim a l'Església.

Són els més grans als ulls de Jesús. És aquest el nostre estil i la nostra conducta?

Josep Llunell

de crisis humanitàries, que tenen gana, por, fred.. i ella exclama, però si tots són Persones! I reconeix que la barca és tan semblant a la del parc d'atraccions que ha visitat aquest estiu, i es pregunta i pregunta si podrà resistir el pes de tantes PERSONES.

I, on van? Insisteix. I la mare li explica que són aquells milers de persones que hem vist en els darrers mesos protagonitzant les notícies d'arreu. I la nena insisteix amb els seus interrogants, i vol saber perquè han de fugir i com ho fan, i on aniran a viure, i perquè no hi ha cap país que les vulgui i els hi obri els braços per acollir-les, si són PERSONES...

I amb les respostes, es queda un moment en silenci, i abans d'anar-se'n a jugar deixa amb cura la revista a sobre la taula, i amb cara de no entendre res, torna a dir amb veu clara són PERSONES, com nosaltres, com tu i com jo!

Anna-Bel Carbonell Rios

Activitats culturals

LLIBRE

Entendre les religions. Una perspectiva sociològica.

El llibre és fruit de quaranta anys de docència de Joan Estruch, com a professor de Sociologia en la Universitat Autònoma de Barcelona.

És el llibre d'un professor que busca **fer-se entendre** en els seus continguts i en la manera de presentar-los. No és un llibre-manual només per a estudiants.

És un llibre per aclarir allò que no sabem bé, il·lustrar el que intuïm que volem i devem saber, i per aprofundir en allò que creiem saber. Amb dades, amb la mirada al nostre entorn. Amb els peus en la terra.

És veritat que té una mica més de 300 pàgines. Però no és un poti-poti de notes i bibliografies enlluernadores. És un llibre per llegir a poc a poc, sense aclaparaments. Clarament docent, dividit en parts i capítols, ens regala una fàcil estructura de títols breus (la majoria de poques pàgines) llegits els quals, podem aturar-nos i pensar sense perdre el fil. Un llibre que els entesos podran llegir, si volen, d'una tacada; però que els profans, la gent senzilla, podem allargar durant dies, reposadament, mentre vivim fets concrets dels nostres dies que ens inquieten i fan mal, i als quals alguns dels fragments d'aquest llibre poden ajudar a asserenar o a digerir.

TELEVISIÓ

Us vaig prometre que estaria a l'aguait de programes culturals que de segur ja

coneixeu, però que va bé de recordar. Faré memòria de dos que es poden veure diumenges al canal 2.

Al matí: NOMS PROPIS. És una entrevista cordial, molt ben cuidada, a un/a professional al qual s'interroga sobre el seu treball i la seva vessant humana. L'últim que he vist em va fer gaudir de debò. Es tractava de l'actor i director de teatre Lluís Homar. Parlava del seu treball, de la seva vida, dels seus estímuls i els seus rebuïgs.

Cada sessió ens acostarà a un ésser humà que, en acabar, sentirem com a amic.

En la tarda-nit, més o menys sobre les 20 hores: ESTO ES LA ÓPERA. És un programa conduït per Ramon Gener, amb una estructura molt personal i molt rica. Tria teatres, ciutats, obres. Músics, cantants, publicacions..., i tot encaixat en el context escollit. Per exemple, l'última sessió tractà de varis temes en progressió. Parlant amb un cantant de la veu de contra-tenor, van donar entre els dos una lliçó històrica sobre los "castrati". Van continuar després amb Handel, en moltes de les òperes del qual, hi ha meravelloses àries per a aquesta veu. Amb Handel es va tractar de l'Anglaterra musical del seu temps i va acabar amb un passeig pel carrer dels teatres musicals de Londres i una entrevista amb una empresària d'un teatre musical.

Un cúmul de coneixements en poc menys d'una hora.

Agenda 2015

Novembre

Dijous 5: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a València 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema III – L'ACTIVITAT SOCIAL.

Desembre

Dijous 10: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a València 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema IV – LA PREGÀRIA.

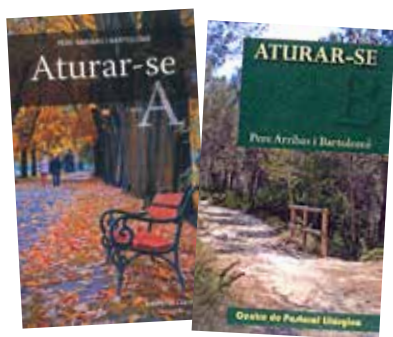
A continuació celebració del Nadal.

2016

Gener

Dijous 7: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a València 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema V – LA CULTURA.

Aquests llibres, són un recull de "reflexions", dels Evangeli de Sant Marc, any litúrgic B, i de sant Mateu, any litúrgic A. Del diaca permanent Pere Arribas i Bartolomé, al preu de 10 euros cadascun. Els trobareu a la secretaria i a les llibreries Claret.

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta de dilluns a divendres en horari de 5 a 7 de la tarda, al carrer València 218, 1er,2a, esq.- Barcelona - 08011

Febrer

Dimarts 2: Celebració de la Candelera Simeó i Anna patrons de Vida Creixent. Basílica Sant Josep Oriol. A les 5 de la tarda.

Dijous 4: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a València 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema VI – LES AMISTATS.

**TEMARI
DEL CURS 2015-
2016, "EL NOSTRE
ENTORN I EL NOSTRE
CREIXEMENT
PERSONAL" DE MN.
MANUEL CLARET I
NONELL**

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN